

СИЧКО І. А.

КОНЦЕПЦИИ ФОРМИРОВАНИЯ ЕСТЕСТВЕННО-НАУЧНОГО В УСЛОВИЯХ СОВРЕМЕННОГО ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО ПРОСТРАНСТВА

В данной статье раскрыта суть концепций, формирующих естественно-научное мировоззрение. Мировоззрение показано как универсальное, так как интегрирует знания и чувства в убеждения, а также как практическое, поскольку ориентирует на решение важнейших проблем человеческого существования, выражает императивы поведения человека и смысл его жизни.

Ключевые слова: концепция, мировоззрение, парадигма, образовательная среда.

SICHKO I.

CONCEPT OF NATURAL PHILOSOPHY IN THE MODERN EDUCATIONAL ENVIRONMENT

This article examines the essence of the concepts that form the natural world. Worldview is shown as versatile as integrating knowledge and a sense of belief and practical, because it focuses on solving major problems of human existence, expresses the imperatives of human behavior and the meaning of life. Worldview of a teacher is regarded from the perspective of the pedagogical cultural paradigm

Keywords: concept, worldview, paradigm, educational environment.

УДК 37.018.3

МАРУЩАК В. С.

м. Миколаїв, Україна

ПРО ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ПОЗИТИВНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ПРАЦІ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЯК ЗАСОБУ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЇХ ЗНАНЬ

Стаття присвячена проблемі трудового виховання учнів як важливого фактора виховання особистості та засобу забезпечення потреб країни у трудових резервах. Виокремлено питання організації навчання молодих школярів та формування в них любові до праці за допомогою впровадження активних методів навчання.

Ключові слова: позитивне ставлення до праці, трудова активність, трудове виховання, професійне самовизначення у молодих школярів.

Постановка проблеми. У Національній доктрині розвитку освіти України у ХХІ столітті виховання трудової активності, формування працездатності особистості, цивілізованого господаря з високою соціальною відповідальністю визначається як пріоритетний напрям реформування освіти загалом і виховання зокрема.

Для створення відкритого демократичного правового суспільства, духовного відродження потрібні люди, котрі мають добре навички праці, що задовольняла б потреби як особистості, так і держави.

Важливо сьогодні залучати молодь ще в шкільні роки до суспільно корисної, продуктивної праці, формувати в неї необхідність у цьому, готувати до володіння певною професією. Останнім часом відбулося чимало змін у ставленні до трудового виховання, дитячої праці. Зокрема, соціально-екологічна і політична криза в Україні, значне погіршення життєвого рівня населення негативно позначились на активності до праці. При цьому змінюється і сама її структура.

Успіх виконання поставлених завдань багато в чому залежить і від того, яку трудову актив-

ність матимуть діти, закінчивши початкову школу. З погляду а вікові можливості учнів, вона полягатиме не в залученні до продуктивної праці, а психологічній готовності до неї, що не менш важливо. Чим раніше ми розпочинаємо таку підготовку, тим ефективнішим буде її результат. Виховання і навчання – тісно пов’язані між собою. Педагог, закладаючи основи знань, водночас готує учнів до складного дорослого життя. Він навчає їх дбайливо ставитися до природи, наполегливо працювати на землі, старанно доглядати й обробляти її, вирощувати хліб, раціонально використовувати природні багатства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема виховання позитивного ставлення до праці молодих школярів не нова, і була однією з найважливіших суспільних турбот. Теоретичні й експериментальні дослідження філософів, соціологів, психологів і педагогів (Б. Ананьев, В. Асеев, М. Атузов, І. Бех, Л. Виготський, А. Здравомислов, І. Зотова, Ф. Іващенко, О. Кононко, Т. Кудрявцев, В. Молеко, В. Сухомлинський, Д. Фельдштейн, В. Чебишев, В. Ядов та ін.) доводять, що праця стає першою життєвою необхід-

ністю, якщо в ній реалізується можливість прояву творчості й ініціативи, розвитку здібностей, інтелектуальних і духовних сил людини.

Наукове обґрунтування суті праці як творчої діяльності людини, необхідності поєднання навчання учнів з продуктивною працею здійснили А. Макаренко, С. Шацький, В. Сухомлинський. Думки і досвід видатного педагога В. Сухомлинського з трудового виховання висвітлені в багатьох його книгах: «Павліська середня школа», «Серце віддає дітям», «Методика виховання колективу», «Стопорад учителеві», «Праця і моральне виховання» та статтях. Він обґрунтував принципи трудового виховання, охарактеризував види громадянської і суспільно корисної роботи учнів, педагогічні вимоги до її організації. Праця дітей повинна мати якомога більше спільнотного з продуктивною працею дорослих. Від цього залежить її виховний вплив, наголошував В. Сухомлинський.

Проблема трудового виховання нині є досить актуальною. І тому **метою нашого дослідження є особливості активної трудової діяльності молодших школярів.** На основі проведеного вивчення встановлено, що для успішної організації трудового виховання необхідно дотримуватись таких педагогічних умов:

- безпосереднє включення учнів до трудової діяльності;
- педагогічно правильна організація праці;
- допомога і контроль у виконанні трудового завдання;
- мета праці повинна бути зрозуміла і бажана для учнів, а її суспільне значення – очевидне для них;
- праця для дитини виступатиме як необхідність, так і обов'язок;
- приклад дорослих у праці;
- естетична якість у результаті трудової діяльності.

Отже, трудове виховання учнів – це складний і багатогранний педагогічний процес, який потребує дотримання перелічених відповідних педагогічних вимог, використання різноманітних форм, методів, прийомів позаурочної діяльності.

Виклад основного матеріалу. Ефективно поставлене трудове виховання, професійна орієнтація, участь у соціально корисній праці – основні фактори економічної свідомості підростаючого покоління. Першочергову роль у цьому процесі відіграють трудові об'єднання учнів, де школярі поєднують теорію навчання з практикою, удосконалюють вміння та навички, поглинюють знання.

Педагогічні колективи шкіл, з якими ми працювали, визначали чітко мету навчальної та практичної діяльності трудового виховання:

збагачення трудового досвіду дітей, виховання працьовитості, повага до людей праці, формування творчих здібностей.

Задля конкретизації ступеня готовності педагогів до проведення експериментальної роботи з проблемами трудового виховання молодших школярів було запропоновано відповісти на запитання. Вони передбачали розуміння таких понять, як «трудове виховання» і «працелюбність». На запитання «Розкрийте значення поняття «трудове виховання» більшість педагогів не дали достатньо аргументованих відповідей. З опитуваних 100 респондентів тільки 35 відсотків змогли дати більш-менш розгорнуті й точні відповіді на поставлені питання. Більшість педагогів зазнавали труднощі при цьому і відповідала поверхнево, формально.

На запитання «Що таке працелюбність?» отримали такі відповіді: 35% педагогів дали повні й розгорнуті відповіді; 21% відзначили, що працелюбність – особистісна якість, яка є результатом трудового виховання; 18% – активність, інтерес до праці; 15% – постійне вдосконалення трудових умінь; 8% – прояв волі, самостійності, дисциплінованості, бажання виконати роботу краще.

Проведене анкетування довело, що значна частина педагогів (80%) вважають, що школа може досягти суттєвих успіхів у трудовому вихованні молодших школярів, при цьому наголошують, що великого значення надається позаурочній педагогічній діяльності. Беручи інтерв'ю, ми були стурбовані тим, що багато педагогів не вміють об'єктивно характеризувати трудові якості своїх вихованців.

Повернення до виховного досвіду народу, його багатих традицій – одна з передумов того, що школа, яку В. Сухомлинський вважав «святынею і надією народу», була головним скульптором його душі. Однією з провідних у його педагогічній системі залишалась проблема виховання трудової і духовної багатої особистості, здатної усвідомлювати себе «як громадянина, як хранителя духу народу, його ідей, його Ѣїеш™_багатства і цінностей, його неминучої величині» [6, 238].

Розробляючи шляхи підвищення ефективності впливу праці на виховання молодших школярів, ми вивчалися дослідження, де розглядалися методологічні й теоретичні проблеми (В. Афанасьев, М. Коган, О. Богданова, Е. Мосонзон), соціально-психологічні питання формування особистості (Г. Кон, Л. Божович, В. Круглецький). Щоб правильно вирішити питання, організувати трудове виховання, необхідно теоретично

осмислити досвід, надбаний за весь період розвитку педагогічної науки і практики.

Народна система підготовки дітей і молоді до трудової діяльності опановувалася на головних припущеннях – зв'язку виховання з життям, виховання працею. Трудові традиції є своєрідною естафетою, за допомогою якого покоління, яке відіде, передає новому певний життєвий досвід. Вони найбільш стійкі й довготривалі, так як зв'язки з організацією праці, виготовленням її знарядь, видами праці та способами виконання [4, 262].

В. Сухомлинський стверджував, що в народній праці розкриваються особливості національного характеру. Свято першого хліба, свято Матері, свято квітів, «Сад троянд», «Сад матері» і т. ін. – приклади успішного застосування великим педагогом засобів народної педагогіки в практиці трудового виховання учнів Павлисівської школи.

Залишаються актуальними такі народні традиції трудового виховання, як:

- виховання працелюбства, заклик до праці;
- повага до людей праці, до її результатів;
- залучення до праці з раннього віку;
- урахування в трудовому вихованні вікових особливостей і статі;
- залучення дітей і молоді до трудових занять народу з урахуванням місцевих традицій [2, 64].

Для вирішення завдань виховання молодших школярів на основі трудових традицій українського народу використовувалися такі форми роботи:

- ознайомлення з народними традиціями шляхом розповіді про них, розкриття їх цінностей;
- підготовка і проведення бесід, класних годин за народною трудовою тематикою («Навчання і труд – поруч ідуть», «Тяжко тому жити, хто не хоче робити», «Без діла слабіє сила» та ін.);
- свята народного календаря;
- проведення фольклорних свят;
- залучення учнів до виготовлення національного одягу, предметів побуту;
- постійне збирання творів народного надбання, створення етнографічних гуртків;
- виготовлення творчих робіт для кабінету народознавства.

Загативши заняття народознавчим змістом, було застосовано в школах Миколаївщини такі масові заходи, як шкільні свята: День урожаю, День пахів, День книги та ін.; благодійні акції «Чарівник», «Зелена аптека», «Допоможемо птахам» тощо; зустрічі з гостями (народними умільцями, майстрами, знавцями фольклору); виставки творчих робіт учнів (писанок, вишиванок, виробів із соломи, металу, народних куліна-

рних виробів); прогулянки, екскурсії (у природу на промисловий чи сільськогосподарський об'єкт); експрес-ігри; ранки «Принеси водиці з чистої криниці» та ін.; збору врожаю, лікарських рослин тощо.

Аналіз педагогічної літератури дозволив зробити висновки, що виховувати означає готовити людину до повсякденного життя. Освіта як один із найважливіших компонентів вихованості, відіграє провідну роль у формуванні особистості, проте не визначальну.

Результати дослідження свідчать, що проблеми професійного самовизначення учнів ефективні в середньому шкільному віці.

Вироблені учнями матеріальні цінності мають характер іграшок, але ми їх використовували у виховній роботі (наприклад, іграшки, виготовлені учнями початкових класів Вознесенської школи, передавали у дитбудинок, дитячий садок, прикрашали кімнати вишивками, картинаами). Молодші школярі отримували велике задоволення від тієї роботи, заохочення, похвалу педагогів. Залучаючи учнів до посильної дослідницької роботи, ми прищеплювали любов до рідного краю, повагу до землі, людей, котрі на ній працюють.

Здійснюючи експериментальну роботу у Вознесенській загальноосвітній школі-інтернаті І-ІІ ступенів Миколаївської області з метою довести, що рівень вихованості залежить від форми організації навчального процесу, методів та заходів, що підвищують ефективність проведення позакласних заходів, ми вибрали два класи. Вивчали успішність і рівень вихованості 3-А і 3-Б класів методом паралельного порівняння. Перший показник у двох паралельних класах на початковому рівні був порівняно однаковим на уроках української мови та читання.

Правильний вибір форм навчання сприяв якісному засвоєнню матеріалу. Використання на уроці цікавих вправ, загадок, прислів'їв, приказок, казок, скромовок, проведення навчально-виховних бесід підвищили не тільки інтерес до предмета, але й рівень вихованості молодших школярів.

Загальний рівень успішності і вихованості в експериментальному класі підвищився завдяки зацікавленості та безпосереднім практичним діям кожного учня.

Повторна перевірка знань довела, що діти в цих класах краще засвоїли матеріал, усвідомлено оперували знаннями у виконанні завдань, підвищилася їхня ініціатива.

Висновки. Таким чином, аналіз проблеми виховання позитивного ставлення до праці мо-

лодших школярів вимагає подальшого, детального й різнопланового дослідження цієї проблеми. Зокрема, необхідна розробка спеціальної методики для реалізації цих завдань. Результати педагогічного експерименту, проведеного нами, підтвердили, що трудове виховання необхідно здійснювати щохвилинно, за допомогою різних прийомів організованої, цілеспрямованої роботи, що базувалась би на принципах особистісно орієнтованого підходу.

Використання української народної творчості сприяє найкращому засвоєнню знань учнями, трудовому і всебічному вихованню дитини взагалі.

МАРУЩАК В. С.

**О НЕКОТОРЫХ ОСОБЕННОСТЯХ ВОСПИТАНИЯ ПОЛОЖИТЕЛЬНОГО
ОТНОШЕНИЯ К ТРУДУ У МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ КАК СРЕДСТВА
ПОВЫШЕНИЯ УРОВНЯ ИХ ЗНАНИЙ**

Статья посвящена проблеме трудового воспитания учащихся как важного фактора воспитания личности и средства обеспечения потребностей страны в трудовых резервах. Выделены вопросы организации обучения младших школьников и формирование у них любви к труду посредством внедрения активных методов обучения. Проведенная экспериментальная работа в общеобразовательных школах подтвердила, что уровень воспитания младших школьников зависит от формы организации учебного процесса, методов и средств, которые повышают эффективность проведения внеурочного мероприятий. Правильный выбор форм обучения способствовал качественному усвоению материала учащимися младших классов.

Ключевые слова: положительное отношение к труду, трудовая активность, трудовое воспитание, профессиональное самоопределение младших школьников.

MARUSCHAK V. S.

**ABOUT SOME SPECIFICS OF THE EDUCATION OF POSITIVE ATTITUDE
TO THE LABOR PUPIL'S LABOR AS THE WAY OF IMPROVING THOSE KNOWLEDGE**

The article deals with the problem of pupils' working education as the important factor in the process of individual's education and means of providing country's demands of working reserves. The problem of organizing and educating of primary pupils and creating their love to labor with the help of active methods of education is allocated. The main factors of economic mindset are effectiveness of the labor education, professional orientation, been active in the social labor, as the part of each neighborhood. Results of pedagogical experiment proved that labor education have been done every minute, with the different methods of organize work, which have to be based ob the principals of selfish oriented approach. Currently, the using of Ukrainian national creation has to help pupils to reach knowledge of labor and other education programs. To achieve the goals of the pupil's education which based on the Ukrainian traditions, used a different methods.

Key words: positive attitude, labor activity, labor education, professional self-determination of pupil.

Література

1. Бех І. Д. Праця — головний вихователь школярів / І. Бех. — К., 1983. — 32 с.
2. Вемійчук І. М. Використання спадщини В. О. Сухомлинського у трудовому вихованні школярів / І. Вемійчук, Л. Грицюк // Початкова школа. — 1989. — № 1. — С. 64.
3. Левківський М. В. Ставлення школярів до праці: традиції та проблеми формування / М. Левківський. — К., 1993. — 48 с.
4. Марущак В. С. Теоретичні основи виховання позитивного ставлення до праці у підлітків / В. Марущак. — К., 2002. — 262 с.
5. Національна доктрина розвитку освіти України у ХХІ столітті. — К. : Шкільний світ, 2001. — 24 с.
6. Сухомлинський В. О. Як виховати справжню людину / В. Сухомлинський // Вибрані твори: у 5 т. — К. : Радянська школа, 1977. — Т. 2. — С. 238.